

2016. december 18.

Kálmánháza, Mandabokor, Felsősimba

Istentisztelet (Ádvent 4. vasárnapja)

Vasárnap címe: „*Menjetek eléje örvendéssel!*”

„Örüljete az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljete. ⁵A ti szelídségeitek legyen ismert minden ember előtt. Az Úr közel! ⁶Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt; ⁷és Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.” Fil 4,4-7

Szeretett Gyülekezet!

Ádvent 4. vasárnapjához értünk. Ezt az időszakot úgy is nevezik latinul, „*Adventus Domini*”, ami annyit jelent, „*Az Úr érkezése*”. Ebben az időszakban tekintetünket erre a földre érkező Jézus Krisztusra helyezzük, aki szegényes körülmények között született, nem ide pottyant, hanem a

végig járta azt a gyermeki, fiatalkori időszakot is, amelyet mindannyiunknak végig kell járnia. Neki is hasonló dolgokra volt szüksége, melyekre nekünk is szükségünk van. Meg kellett tanulni járnia, beszélni, ki kellett tanulni egy szakmát. Ha a zsidó hagyományt vesszük figyelembe, akkor feltételezésünk szerint ácsként dolgozott apja mellett, úgy kereste kenyerét. Mindezek mellett azt olvashatjuk erről a fiatalkori éveiről: „⁵²**Jézus pedig gyarapodott bölcsességben, testben, Isten és emberek előtt való kedves-ségben.**” Lk 2,52. Érdekes módon nagyon kevés információnk van Jézus fiatalkori éveiről. A születés körülményeit kellő részletességgel ledokumentálták, illetve folyamatosan visszautaltak a korábbi próféciaikra, melyek beteljesedtek Jézus születésénél. „¹**Amikor Jézus megszületett a júdeai Betlehembben Heródes király idejében, íme, bölcsék érkeztek napkeletről Jeruzsálembe, ²és ezt kérdezték: „Hol van a zsidók királya, aki most született? Mert láttuk az ő csillagát, amikor feltűnt, és eljöttünk, hogy**

imádjuk őt.”³ Amikor ezt Heródes király meghallotta, nyugtalanság fogta el, és vele együtt az egész Jeruzsálemet.⁴ Összehívatta a nép valamennyi főpapját és írástudóját, és megkérdezte tőlük, hol kell megszületnie a Krisztusnak.⁵ Azok ezt mondták neki: „A júdeai Betlehemben, mert így írta meg a próféta: ⁶Te pedig Betlehem, Júda földje, semmiképpen sem vagy a legjelentéktelenebb Júda fejedelmi városai között, mert fejedelem származik belőled, aki legeltetni fogja népemet, Izráelt.”⁷ Ekkor Heródes titokban hívatta a bölcseket, pontosan megkérdezte tőlük a csillag feltűnésének idejét,⁸ majd elküldte őket Betlehembe, és ezt mondta: „Menjetek el, szerezzetek pontos értesüléseket a gyerekekről; mihelyt pedig megtaláljátok, adjátok tudtomra, hogy én is elmenjek, és imádjam őt!”⁹ Miután meghallgatták a királyt, elindultak, és íme, a csillag, amelyet láttak feltűnésekor, előttük ment, amíg meg nem érkeztek, és akkor megállt a fölött a hely fölött, ahol a

gyermek volt.¹⁰ Amikor meglátták a csillagot, igen nagy volt az örömük.¹¹ Bementek a házba, meglátták a gyermeket anyjával, Máriával, és leborulva imádták őt. Kinyitották kincsesládáikat, és ajándékokat adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát.¹² Mivel azonban kijelentést kaptak álomban, hogy ne menjenek vissza Heródeshez, más úton tértek vissza hazájukba.” Mt 2,1-12. Aztán néhány Ige, mely utal Jézus fiatal éveire, s amikor 30 éves lesz, amikor szolgálatát megkezdí, akkor lesz igazán részletes minden Jézussal kapcsolatos tudósítás. De számunkra, ami igazán lényeges, hogy a mi feladatunk elsősorban nem az, hogy történelmi szempontból nézzük Jézus életét, az a történészek feladata. Nekünk Jézus azon oldalát kell látnunk, amit Ő hozott ebbe a világba eljövetelevel.

Ha megnézzük Pál apostolt, aki többek között a Filippi gyülekezetnek írt levelet is írta. Pálról azt tudjuk, hogy „³Saul pedig pusztította az egyházat, házról házra

járt, férfiakat és nőket hurcolt el, és börtönbe vetette őket.” ApCsel 8,3; „**4E tanítás követőit halálra üldöztem, megkötöztem, és börtönbe juttattam férfiakat is, meg nőket is.**” ApCsel 22,4. Ez az ember, aki annyi szenvedést okozott férfiaknak és nőknek, családoknak, ez az ember találkozik a feltámadott Jézussal, megszólítja őt a feltámadott Jézus, Pál összetöri bünei felett, ráterhelődik összes gyilkos gondolata, tette, szándéka és megtér, s bekövetkezik az a „*páli fordulat*” az életében. Új életet nyer! Ez az ember, aki sokakat juttatott börtönbe Jézusért, maga jut majd később börtönbe Jézusért. Micsoda életváltozás: aki korábban üldözte Jézust, követője lesz Jézusnak! Aki korábban gyűlölte a Jézusban hívőket, hívő közösségeket, hitre jutása után, maga plántál, alapít gyülekezeteket, s vezet oda Jézushoz embereket! 180°-os fordulat következett be az életében! Mert a Jézussal való találkozás eredménye lehet ez a fordulat. Vajon a te életedben már megtörtént-e ez a fordulat? Volt-e irányváltás, volt-e hatalomváltás a te

életedben? Nem a Jézussal kapcsolatos történelmi kérdések a legfontosabbak, hanem az a legfontosabb kérdés, hogy ki neked Jézus? Kinek tartod Jézust az életedben? Nem mehetünk el emellett a kérdés mellett megválaszolatlanul! Illetve elmehetünk, de az is egy válasz lesz! Ahogy a gazdag ifjú is elment Jézus mellett, s megválaszolatlan marad, azzal, hogy ő elment, megválaszolta ezt a kérdést, nem engedte, hogy Jézus legyen az Úr az életében. Kinek tartod Jézust? Ez egy igazán fontos kérdés! Gondolkodtál már ezen? Egy történelmi személy, esetleg még az sem, vagy sokkal több ennél, életed Ura, Megváltója? Ahogy Spurgeon emlékszik vissza erre a változásra: „*Aznap reggel, fél 11 (amikor beléptem az imaházba) és fél 1 között (amikor már újra otthon voltam) – ó, mekkora hatalmas változás történt bennem! Azáltal, hogy egyszerűen csak Jézusra néztem, megszabadultam a kétségbeeséstől, és olyan nagy öröm töltötte be a lelkemet, hogy amikor a családom otthon meglátott, rögtön azt mondták, “Mindem bi-*

zonnyal valami csodálatos dolog történt veled!” – és én pedig alig vártam, hogy elmondhassam nekik. Ó, milyen nagy öröm volt abban a családban aznap, amikor meghalották, hogy a legidősebb fiú megtalálta a Megváltót, és megtapasztalta, hogy a bűnei megbocsátattak!”. Micsoda változás lett aztán ennek az embernek az életében, Isten milyen csodálatos módon használta, s hidd el, a te életében is lehet ilyen változást, ha Jézust a szívedbe hívod, Őt befogadod! Az a fajta öröm („**Örüljete az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljete.**”), amiről itt Pál apostol beszél, akkor válik igazán valósággá, ha ez megtörténik! Pál azért tudott örülni még a szenvedések közepette is – amikor írta a Filippi gyülekezetnek ezt a levelet, éppen börtönben ült –, mert a szíve, az élete Jézusé volt. Ezért nem a pillanatnyi nehézségek uralták az életét, hanem a Jézusban való öröm! Jézus megváltottjaként felül tudott emelkedni a nehézségeken, mert tudta, hogy az egész élete Jézus kezében van, s az övéit nem hagyja szé-

gyenben! Aki Jézusra építi az életét, az ebben a teljes bizonyosságban lehet, hogy Ő meg fogja tartani még akkor is, ha a szelek nem úgy fújnak. Mert Jézus nem hagyja magára az övéit! „**Nem hagylak magadra téged, és nem hagylak el.**” Józsué 1,5 – ígéri nekünk az Igében!

A Krisztusban hívő ember sosem lesz egyedül, mert a legnagyobb békétlenségben és nyugalmatlanságban is, ami a felszínen van, ami körül veszi, szíve, lénye mélyén egy túlaradó békesség uralkodik. Egy olyan fajta békesség, amire minden ember vágyik valahol a szíve mélyén, de még sem tudja megteremteni magában, maga körül! Jézus azonban így bátorít bennünket: „**Békességet hagyok nektek: az én békességemet adom nektek; de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, ne is csüggedjen.**” Jn 14,27.

A Krisztusban megtalált békesség mérhetetlen nagy örömet tud adni az ember számára, ezért fontos arra a kér-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

désre megtalálnunk a választ: Kinek tartod Jézust a magad életében?

Legyen ebben az adventi időszakban ez egy olyan központi kérdés, amire mindenféleképpen válaszolunk, s nem hagyjuk válasz nélkül, hogy Pál biztatásának engedve örüljünk Jézusban, aki a mi életünkben is változást hozott!

Ámen!